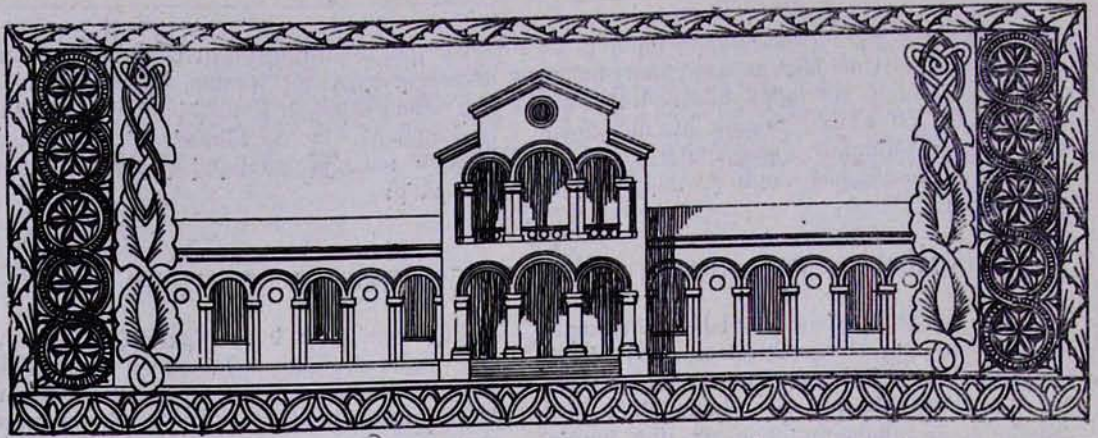

ԱՄՍՎԵՐՋԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ ՀՈԳԵՎՈՐ ԾԵՄԱՐԱՆՈՒՄ

Հունիսի 9-ին, շաբաթ օրը, առավոտյան ժամը 10-ին, Մայր Աթոռի հոգևոր ձեմարանի հանդիսությանց դահլիճում տեղ ունեցավ հոգևոր ձեմարանի 1983—84 ուսումնական տարվա ամավերջի հանդեսը՝ նախագահությամբ Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի ատենապետ Ս. Սիոն արքեպ. Մանուկյանի:

Վեհափառ Հայրապետը, դեպի Հարավային Ամերիկա հովվապետական այցելության մեկնած լինելու պատճառով, բացակայում էր Մայր Աթոռից:

Հանդիսությանը ներկա էին Մայր Աթոռի միաբանությունը, ձեմարանի դասախոսական կազմը, մայրավանքի պաշտոնեությունը և այլ հյուրեր:

Սույն հանդիսությանը ներկա էր նաև Հայկական ՍՍՀ Մինիստրների խորհրդին առընթեր Հայ Եկեղեցու գործերի խորհրդի նախագահի տեղակալ Անդրանիկ Հասրաթյանը:

«Հայր մեր»-ից հետո հնչում է Հայկական ՍՍՀ պետական հիմնը, որին հաջորդում է «ձեմարանի քայերգ» խմբերգը՝ ձեմարանի ուսանողների կատարմամբ:

Հանդիսությունը բաց է անում հոգևոր ձեմարանի փոխտեսուչ Ս. Հակապուն վրդ. Նաջարյանը:

Գեղարվեստական բաժնում ելույթ է ունենում ձեմարանի երգչախումբը՝ ղեկավարությամբ հոգևոր ձեմարանի երաժշտության դասախոս Ս. Ղևոնդ քին. Հարությունյանի: Երգչախումբը հանդիսավորությամբ կատա-

րում է «Որք վարդաբեցին», «Էջ Միածինն ի Հօրե» շարականները և մի հատված «Վարինե» օպերետից:

Այնուհետև Արամ Խաչատրյանի «Սուներով պար» ստեղծագործության դաշնամուրային համատեղ կատարումով հանդես են գալիս հոգևոր ձեմարանի ուսուցիչ Թադևոս Ասմարյանը և Ե լսարանի սան Սարգիս Գուտույանը:

Ուսանողության անունից Ե լսարանի սան Գուրգեն սրկ. Մարտիրոսյանը ջնորհակալական իր խոսքում ասում է. «Այսօր մեր հոգեվոր ձեմարանի բազմամյա պատմության մեջ արձանագրվում է մի նոր էջ ևս, որը ամփոփում է 1983—84 ուսումնական տարում կատարված աշխատանքները: Կարելի է ասել, որ այդ աշխատանքները պսակվեցին հաջողությամբ, քանի որ ձեմարանը այս տարի ունեցավ առատ բերք՝ ութ շրջանավարտներ»: Շարունակելով իր խոսքը՝ Գուրգեն սարկավագը նշում է, որ ինչպես ինքը, այնպես էլ իր շրջանավարտ սարկավագ եղբայրները վաղուց էին սպասում այս ուրախ պահին. թեև պահը ուրախալի է, բայց միևնույն ժամանակ տխրություն կա շրջանավարտների սրտերում, քանի որ նրանք բաժանվում են հոգևոր ձեմարանից, բաժանվում կրթական այն ջերմ օջախից, որն այնքան նվիրական ու հարապատ է եղել իրենց հոգուն: Իր և ընկերների անունից ջնորհակալություն հայտնելով հոգևոր ձեմարանի տեսչությանը և

դասախոսական կազմին, Գուրգեն սրկ. Մարտիրոսյանը առանձնահատուկ կերպով նշում է, որ իրենք սրտագին պարտք ունեն իրենց որդիական երախտագիտության խոր պզա-ցումներն արտահայտելու Ամենայն Հայոց Հայրապետին, որը, հակառակ իր բավա-պաշտ վիճակին, երկու տարի դասախոսել է իրենց լսարանում, և իրենք էլ ավելի պա-ցել են Վեհափառ Հայրապետի հայրական խնամքը, հոգատարությունը և սերը դեպի հոգևոր ճեմարանն ու ուսանողությունը: «Մենք՝ ուսանողներս,—նշում է Գուրգեն սարկավազը,—հատկապես ավարտական լը-սարանը, բավմիցս վանապան խնդրանքե-րով և հարցերով անհանգստացնում էինք Վեհափառ Հայրապետին, բայց նա, ինչքան էլ պեղծված լինեք, երբեք չէր դժգոհում և ոչ մի հարցում չէր մերժում մեզ»: Իր խոս-քի վերջում Գուրգեն սարկավազն ասում է. «Այս նվիրական պահին կամենում եմ իմ և ընկերներիս անունից հավաստիացնել, որ մենք Հայ Եկեղեցու և հայ ժողովրդի համար կլինենք նվիրված սպասավորներ՝ սրբու-թյամբ պահելով այն ամեն ավանդականը, որ մեզ ժառանգեցին մեր նախնիները»:

Գուրգեն սրկ. Մարտիրոսյանի ուղերձից հետո, Ալ. Հարությունյանի «Սասունցիների պարը» ստեղծագործության դաշնամուրային կատարումով հանդես է գալիս հոգևոր ճե-մարանի Գ լսարանի սան Հովակիմ Քիլեջ-յանը:

Հոգևոր ճեմարանի ուսումնա-դաստիարակ-չական աշխատանքների մասին հաշվետու պեկուցմամբ ելույթ է ունենում ճեմարանի տեսուչ Ս. Եվսիկ քին. Պետրոսյանը: Ստորև տպագրում ենք տեսչի պեկուցումը կրճա-տումներով:

«Աստուծո ողորմությամբ հավաքվել ենք այս նվիրական կամարների տակ՝ հոգևոր ճեմարանի 1983—84 ուսումնական տարվա աշխատանքի արդյունքներն ամփոփելու և տարեշրջանը փակելու համար:

Կարծեք դեռ երեկ էր, որ հնչեց տարվա առաջին վանգը, և ճեմարանը թևակոխեց աշխատանքի մի նոր փուլ: Ժամանակը լը-րացավ, բայց գործերը շարունակվելու են:

1983—84 ուսումնական տարին հոգևոր ճեմարանը իր աշխատանքներն սկսեց 44 ուսանողներով: Տարին ավարտեցին 36 ու-սանող: Լսարանների պատկերը հետևյալն է.

Ե լսարան՝ 9 ուսանող.

Դ լսարան՝ 7 ուսանող.

Գ լսարան՝ 7 ուսանող.

Բ լսարան՝ 6 ուսանող.

Ա լսարան՝ 5 ուսանող:

6 ուսանող մեկնել են պիկնիկական ծառա-յության, իսկ երկուսը՝ հեռացվել:

Անցնող ուսումնական տարվա սկզբին հոգևոր ճեմարանում կատարվել է մի հիմնա-կան փոփոխություն, դասարանների և լը-սարանների փոխարեն այժմ ճեմարանում գործում են միայն լսարաններ՝ 5-ամյա միա-նվագ ուսուցմամբ: Ներկայումս ճեմարանը ունի հինգ լսարաններ, և ճեմարան կարող են ընդունվել միայն նրանք, ովքեր ունեն միջնակարգ կրթություն:

Անցնող ուսումնական տարում հոգևոր ճեմարանի ուսումնական աշխատանքը պետք է համարել գոհացուցիչ: Ուրախությամբ պետք է նշել նաև, որ ձախողված քննություն-ներ չեն արձանագրվել:

Գերաշնորհ սրբապան հայր, թույլ տվեք ըն-թերցել հոգևոր ճեմարանի ուսման առաջա-վորների անունները և խնդրել Ձերդ Սրբապ-նությանը տալ նրանց տեսչության կողմից սահմանված պարգևները.

Ե լսարան.—4,77 միջինով առաջինն է հանդիսանում Մկրտիչ սրկ. Ներսիսյանը.

4,59 միջինով երկրորդն է հանդիսանում Գուրգեն սրկ. Մարտիրոսյանը:

Դ լսարան.—4,56 միջինով առաջինն է հանդիսանում Սամվել Կճոյանը.

4,32 միջինով երկրորդն է հանդիսանում Հայկ Չուլջյանը:

Գ լսարան.—4,66 միջինով առաջինն է հանդիսանում Գևորգ Մկրտչյանը.

4,40 միջինով երկրորդն է հանդիսանում Հովակիմ Քիլեջյանը:

Բ լսարան.—4,55 միջինով առաջինն է հանդիսանում Անդրանիկ Տերտերյանը.

4,23 միջինով և 4,20-ով երկրորդն են հանդիսանում Գառնիկ Կարապետյանը և Վազգեն Բերբերյանը:

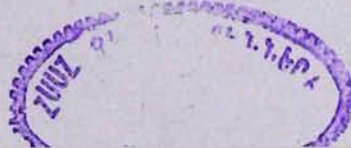
Ա լսարան.—4,66 միջինով առաջինն է հանդիսանում Տիգրան Աբեյանը.

4,36 միջինով երկրորդն է հանդիսանում Մուրադ Սողոմոնյանը:

Օրինակելի վարքի համար տեսչությունը պարգևատրում է Ա լսարանի սան Սարգիս Ղանդիյանին»:

Ապա տեսուչ տեր հայրը հրավիրում է հանդիսությանը նախագահող Ս. Սիոն արքեպ. Մանուկյանին, որ հանուն Վեհա-փառ Հայրապետի օրհնի ճեմարանի ուսա-նողությանը և բարի խրատականով փակի ուսումնական տարին:

Սրբապան հայրը, դիմելով ներկաներին, ասում է, որ այսօր հոգևոր ճեմարանի հունձ-քի օր է, և ինչպես երկրագործը մշակելով հողը սերմ է ցանում և ամբողջ տարին աշ-խատում այդ հողի վրա՝ առատ բերք ստա-

նալու համար, այնպես էլ հոգևոր ճեմարանի կրթական մշակները տարվա ինն ամիսը կրթելով և դաստիարակելով սաներին՝ այսօր տեսնում են իրենց աշխատանքի պտուղները: Շարունակելով իր խոսքը՝ սրբազան հայրը նշում է այն ուրախալի հանգամանքը, որ այս տարի իրոք հոգևոր ճեմարանի հունձքը առատ էր, քանի որ Մայր Աթոռի հոգևոր հաստատությունը տալիս է ութ սարկավագ-շրջանավարտներ: Եվ այս պարագան ուրախությամբ է լցնում թե՛ Վեհափառ Հայրապետի և թե՛ Մայր Աթոռի միաբանության սրտերը:

Ելույթի վերջում Ս. Սիոն արքեպ. Մանուկյանը ասումը է. «Հանուն Վեհափառ Հայրա-

պետին կշնորհավորեմ հոգևոր ճեմարանի տեսչությունը, դասախոսական կապը և ուսանողությունը այս առատ բերքին և հունձքին համար: Մայր Աթոռը ուրախ և հպարտ է հոգևոր ճեմարանով, և երբ Վեհափառ Հայրապետը վերադառնա, սիրով պիտի ընդունի իր հոգևոր զավակները՝ շրջանավարտ սարկավագները, որոնք անոր հայրական խնամքին տակ պիտի պատրաստվին հոգևոր ծառայության»:

Ամսվերջի հանդեսն ավարտվում է սրբազանի «Պահպանիչ»-ով և խմբովին երգված Տերունական աղոթքով:

ՎԱՐԴԳԵՍ ՍՐԿ. ՄԿՐՏՉՅԱՆ

